

gaar ikke op i 15. Her havde der været mere Grund til at lægge „jen til“. Men det hele forekommer mig ikke at have sin Plads paa dette Lovforslag. Jeg finder, at det er en Dyrtidsforanstaltning, og jeg skulde tage meget fejl, om vi ikke har regnet med de nuværende Priser, da vi sidste Gang vedtog Dyrtidsforanstaltningerne. De er altsaa truffe paa Basis af de nugældende Priser. Jeg kunde tænke mig — jeg skal ikke tale derimod —, at det var Dyrtidsforanstaltninger, som kunde træffes paa en kommende Lov, som sikkert ikke udebliver. For øvrigt maa jeg sige med Hensyn til Sukkeret, at jeg synes, det er mærkværdigt netop at vælge Sukkeret til Nedsættelse, da det sikkert er noget af det allerbilligste, vi har, ikke alene af Løvnedsmidler, men jeg havde nær sagt: alt muligt. Der er neppe en eneste Artikel, som er steget saa lidt som Sukker.

Til § 17 vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger. Der staar, at Naturalydelse maa bortfalde, og at vedkommende skal have Penge i Stedet. Det er han ikke tjent med. En Præst, der har forpagtet sin Avling bort og skal have noget vist til den Hest, han selv bruger, er ikke tjent med at faa Penge i Stedet, medmindre han er sikker paa indenfor en rimelig Afstand at kunne købe Korn til Hesten; og der er ingen Mening i, at Præsten skal være henvist til at gaa paa sine Ben til Annekset eller paa Sygebesøg, fordi han ikke kan leje en Droske, som Folk i København kan. Jeg finder denne Bestemmelse ganske urimelig, og jeg maa sige, den kan ogsaa afstedkomme andre vanskelige Tilfælde. Jeg nævner et, som jeg har haft noget med at gøre. En Mand forpagter sin Avling bort, og Forpagteren skal svare 50—60 eller 70 Tønder Havre eller hvormange Tønder det nu er — det er ganske ligegyldigt —, fordi Ejeren har et Par Heste, som han bruger dels til sin Befordring, dels til sin Skov. Han har 150 Tønder Land Skov, saa disse Heste er ikke at betragte som Luksusheste. Jeg spørger: Selv om de nu ogsaa delvis er Luksusheste, hvad vil det saa sige? Det vil i dette Tilfælde sige, at de bruges til hans Befordring til Stationen — han er en Mand paa over 60 Aar. Jeg siger igen: Naar man i København kan komme til at køre i Sporvogn og i Droske, maa man ikke formene Landbrugerne at færdes paa Vejene, uden at det altid skal være til Fods. Disse Heste er imidlertid ikke Luksusheste alene, men de arbejder i Skoven, og vedkommende var ude af Stand til at faa noget til Hestene. Hans Forpagter sagde i Henhold til § 10: Jeg maa ikke og vil ikke; og Statens

Lagre kunde ikke give ham noget. Det maa vi have raadet Bod paa ved den nye Kornordning.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) følte sig meget ilde berørt af Handelen med større Landejendomme. Det er ikke alene større Landejendomme, der handles med; men man lægger jo mere Mærke dertil, for de Handeler kommer i alle Aviserne, medens Handeler om Huse og Boelssteder kun kommer i den lokale Avis. Handelen med smaa Ejendomme er imidlertid i det hele ikke mindre end den med større Ejendomme; tværtimod. Det ærede Medlem nærer nu den Mening, som for øvrigt ogsaa er min, at det er utiltalende, at disse Gaarde bliver flaaet. Jeg maa dog sige, at det er vanskeligt at forhindre det; den Mand, der sælger, synes, at det er en god Forretning, han gør, og det samme synes Køberen, og hvor er saa Grænsen? Man maa ikke sælge Besætningen fra Gaarden; men hvis dette Lovforslag bliver til Lov, vil der blive mange, som er i høj Grad henviste til at reducere Besætningerne stærkt. Men lad nu ogsaa være, at det er en utiltalende Handel, der foregaar. Jeg tror ikke, der er meget at gøre derved. Hvis det ærede Medlem fra Silkeborg imidlertid mener, at man skal hemme Udviklingen af, at Folk køber Gaarde og flaar dem fuldstændigt for Besætning, Halm og Hø, maa det ærede Medlem jo ogsaa være interesseret i, at den kommende Kornordning bliver lemfældigere overfor Landmændene, end den nugældende er. Thi det, der her er foreslaaet; skal nok bidrage til, naar Gaardene bliver fuldstændig plukket for alt Korn til Foderbrug, at Ejeren saa, som rimeligt er, sælger bort af Besætningerne og derefter sælger Hø og Halm. I den Retning kan det ærede Medlem og jeg maaske mødes.

Jeg kan ikke undlade at paapege det samme, som jeg har paapeget i Fjor. Da ved jeg meget godt, at jeg ikke fik meget ud af det, men jeg vil alligevel sige, at jeg tror, vi maa ind paa, at man, naar et Lovforslag af saa uhyre stor Rækkevidde som dette bliver fremsat, maa have en Antydning af, hvor Pengene skal komme fra. Det gik jo i Aar, vi fik de nye Skattelove paa 150 Mill. Kr., hvoraf for Resten de 60 Millioner var Laan; men det er ikke sikkert; at det kan blive ved at gaa; det er højst sandsynligt, at Skatteilderne efterhaanden tørres ud. Vi kan maaske ikke faa et Skatte-lovforslag samtidig med hver Udgiftslov, men jeg tror ikke, det vilde være nogen Skade til, om vi fik blot en Antydning af, hvor